

РЕШЕНИЕ

№ 4929

гр. София, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 01.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6329** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма] с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 срещу Ревизионен акт (РА) Р-22220219002234-091-001/26.02.2020 г., потвърден с решение № 827/24.04.2020 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика”, при ЦУ на НАП.

С оспорения РА за жалбоподателя са установени публични задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за отделните данъчни периоди м. 09.2014 г., м. 10.2014 г., м. 12.2014 г., м. 11.2015 г., м. 12.2015 г., м. 04.2016 г. и м. 09.2016 г. в общ размер на 68 121,71 лв. и лихви в размер на 23 644,58 лв. и задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. в общ размер на 29 510,28 лв. и лихва в размер на 7 692,64 лв.

В жалбата, от съда се иска РА да бъде отменен, като неправилен и незаконосъобразен. Твърди се, че органите по приходите са подхождали формално и незадълбочено и че съвсем неоснователно са отхвърлили представените доказателства, касаещи закупените и заприходени количества дървесина, произведените и продадени пелети и осъществени вътреобщностни доставки. И. са доводи, че не е възможно ревизираното лице да бъде лишено от права, поради това, че контрагентите му са допуснали

евентуално грешки при воденето на счетоводството или не са представили изисканите им доказателства от органите по приходите по време на извършването на ревизията. Застъпва се твърдението, че тълкуването на Директива 2006/112/ЕО налага извода, че основополагащо условие за признаването на право за признаване на данъчен кредит е фактическото предаване на стока от доставчика на получателя, независимо от това чия е била собствеността върху стоката, поради което неправилно и незаконосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по 5 броя фактури за закупена стока от [фирма], както и приетите за недоказани ВОД на стока до контрагенти в Гърция.

Навежда аргументи за добросъвестност при осъществяване на доставките и недоказаност на знание за участие в данъчна измама. Излага аргументи, че съгласно практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) и Върховния административен съд в хода на ревизионно производство се пристъпва към изследване на реалността на документираните от доставчиците доставки при наличие на данни за участието на получателите по фактурите в данъчна измама, каквито в случая не са установени.

Твърди се, че ревизията не е следвало да бъде извършена по реда на чл. 122 от ДОПК, защото справките, въз основа на които ревизиращите са направили извод за наличие на неосчетоводени от дружеството продажби, не изхождат от [фирма], не са изготвени от оторизирано от дружеството лице, посочената дата на съставяне не съответства на месечния период, не е ясно от къде са взети данните, не са налице съпътстващи доставките документи, клиентите не са индивидуализирани, няма съответствие между данните, посочени в справките и тези по банковите извлечения. По тези съображения счита, че приложените към РД/РА справки за производство и продажба на продукцията не са годно доказателство за действително извършени от дружеството продажби. Оспорващият сочи, че въпросните документи /извън обясненията/, предоставени от лицето Г. Б. на ревизиращите органи, са частни документи, с неясно и недоказано съдържание, с неясно авторство, неясно кога и с какви цели създадени и не изхождат от ревизираното дружество.

Посочено е, че „Превозните билети“ не са данъчни и/или счетоводни документи, а са документи, които са въведени от страна на органите на МЗГ, с цел да се осъществява контрол от страна на служители на МЗГ на лицата и дружествата, които имат право да сечат и превозват дървесина и дървен материал и в счетоводните регистри не се осчетоводяват превозни билети. Доставката на дървесина, необходима за осъществяване на основната дейност на дружеството, се заприходявала в счетоводните регистри на дружеството, съгласно Закона за счетоводството, с първичен счетоводен документ - данъчна фактура, притежаваща необходимите и изискуеми от закона реквизити. Без наличието на същите получателят на стоката и/или услугата не би могъл да ползва данъчен кредит, съгласно разпоредбите на ЗДДС, както и не би било налице данъчно признаване на разхода, съгласно ЗКПО. Соочи още, че няма никаква доказана връзка и няма каквато и да е гаранция, че определени превозни билети са свързани по какъвто и да е начин с доставки на дървесина за производството на [фирма], още повече, че дървесината по тези билети е доставена до неговата фабриката. Счита, че описаните от ревизиращите превозни билети, с които е обосновавано наличието на доставена дървесина, която е използвана за производството и продажбата на неотчетени количества пелети следва да бъдат определени като документи с невярно съдържание.

Жалбоподателят оспорва подробно за всеки ревизиран период изчислените в РД

количества закупена без документи дървесина и „предполагаемото“ производство на неосчетоводени и продадени без документа пелети, както и на допълнително установените във връзка с приетият подход от ревизиращите корпоративен данък и ДДС, като акцентира върху „незаконосъобразния“ и „субективен подход“ на данъчните органи спрямо оценката, трактовката и позоваването на едни и същи данни и доказателства, приобщени в ревизионното производство. Възражава и срещу периодите, в които е начислен ДДС, като посочва, че ревизиращите са били длъжни да определят и съобразят месечните периоди по ЗДДС, през които е закупена дървесината и да начисли данък за съответните периоди, а не за произволно избрани такива. Посочва, че в РД се съдържат необосновани и некоректни констатации и изводи за всеки един от ревизираните данъчни периоди по ЗКПО, които пряко обуславят некоректни изводи и по ЗДДС.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият се представлява от адвокат П., която поддържа жалбата. В дадения от съда срок са представени допълнителни подробни писмени бележки.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт К. намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Не са представени допълнителни съображения в писмен вид.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия № Р-22220219002234-020-001/05.04.2019 г., връчена на 22.04.2019 г., издадена от началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството ѝ на заместник на С. Т. К. /съгласно Заповед №РД-84-2200-294 от 25.03.2019 г./ Разпоредено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност за отделните данъчни периоди от 01.12.2013 г. до 30.09.2016 г., както и за корпоративен данък за периодите от 2013 г. до 2017 г. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22220219002234-020-002/18.07.2019 г. е продължен срокът за приключване на ревизията – до 22.09.2019 г. Заповедта е издадена от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена съгласно Заповед № РД-01-818 от 10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад №Р-22220219002234-092-001/12.11.2019 г., срещу който в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение.

Ревизията е приключила със съставянето на Ревизионен акт №Р-22220219002234-091-001 от 26.02.2020 г., издаден органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизиращия екип. Подаденото възражение не е прието за основателно.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил с посоченото по-горе решение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата до АССГ е подадена чрез административния орган в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Съдът, след обсъждане на събраните доказателства и наведените от страните доводи, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

I. По задълженията по Закона за корпоративното подоходно облагане.

1. Фактически установявания.

С оспорения РА, за жалбоподателя са установени допълнителни задължения както следва: а: за 2014 г. - увеличен е финансовият резултат със сумата в размер на 109 405,88 лв., определен е допълнителен корпоративен данък за внасяне в размер б 496,44 лв., ведно с лихва за забава в размер на 3 236,91 лв., б: за 2015 г. - увеличен е финансовият резултат със сумата в размер на 78 602,25 лв., в резултат е намалена декларираната данъчна загуба с тази стойност; в: за 2016 г. - увеличен е финансовият резултат със сумата в размер на 19 517,55 лв. в резултат е намалена декларираната данъчна загуба с тази стойност и г: за 2017 г. - увеличен е финансовият резултат със сумата в размер на 97 290,02 лв., определен е допълнителен корпоративен данък за внасяне в размер 23 013,84 лв., ведно с лихва за забава в размер на 4 455,73 лв.

В хода на ревизията е установено, че [фирма] стопанисва цех за обработка на дървесина и производство на пелети за отопление в [населено място].

До дружеството е изготвено и връчено Уведомление на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е уведомено, че са налице данни за укрити приходи от продажба на продукцията, поради което основата за облагане ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК.

До лицата А. А. С. с [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и Регионална Дирекция по Горите – Б. са изпратени писма, за предоставяне на документи във връзка с издадени билети за превоз на дървесина

Отговорите на лицата и предадените от тях документи са описани в РД.

При извършената проверка на адреса на управление на дружеството е констатирано, че в представените за преглед документи няма превозни билети за дървесина. Представител на същото е посочил, че в счетоводните регистри не се осчетоводяват превозни билети, защото те се издават на лицата имащи право да сечат и превозват дървесина и дървен материал.

Органите по приходите със съдействието на разследващи органи при ОД на МВР, [населено място] са установили адресите на част от лицата, които се предполага, че са закупили пелети от [фирма] - Л. В. С. от С., К. Б. К. от П., К. В. С. от С., И. Хр. Г. от В. и Ц. Й. М. от [населено място]. Представени са писмени обяснения от посочените лица, които са потвърдили покупката на пелети без документ от жалбоподателя.

От прегледа на дневниците за продажби на дружеството за периода 2013 г. – 2016 г. е установено, че няма регистрирана нито една продажба, извършена на физическо лице.

След анализ на всички събрани документи, получени в резултат на предприетите процесуални действия в хода на ревизията, органите по приходите са счели, че са налице основания за извършване на ревизията при условията на чл. 122, ал. 1, т. 2 –

налице са данни за укрити приходи.

Като доказателства по делото са приети изготвени от Г. Б. И., който твърди, че в периода 2013 г. - 2017 г. е работил в [фирма] на длъжност „мениджър продажби”. В писмените си обяснения И. сочи, че справките са били изготвяни по поръчка на управителя на дружеството Л. Т.. Те състояли от три графи: 1. графа „доставка“ включвала доставените количества суровина за производството на пелети: целулоза, трици, талаш и саче/изрезки/; 2. графа „производство“ включва наличността в началото на месеца, всекидневното и месечно производство; 3. графа „продажби“ включва: всекидневните и съответно месечните продажби на пелети; и 4. графа „плащания“ включва всички разходи, които са правени за фабриката /административни разходи, суровини, домакинство, ремонти, строителни материали и др./.

Ревизиращите са приели, че справките са годни доказателства за това, че [фирма] е осъществявало продажби, без да отчита приходи, защото те са били подписани не само от И., но и от Е. С., която била счетоводител на дружеството.

Допълнително е извършена съпоставка с декларираните данни в дневниците за покупки и продажби за периода, при което е констатирано, че декларираните покупки на материал и продажба на пелети, фигурират и в представените справки от Г. Б. И.. Ревизиращият екип е счел, че в хода на ревизионното производство са събрани достатъчно доказателства, които да потвърдят факта, че на територията на предприятието, стопанисвано от [фирма] е постъпвала дървесина без документи за целия ревизиран период. Същата не е налична, поради което е достигнато до извода, че е използвана в дейността на дружеството и в резултат са произведени пелети, които са продадени без да са отчетени приходи от продажбата им.

Самото ревизирано лице е декларирало постъплението на значително по-големи количества дървесина пред Р. в годишните справки, отколкото закупените съгласно издадените и отразени фактури от дружеството.

След извършен анализ на изброените доказателства (справките, предоставени от Г. Б., превозните билети и информацията от Р.) и след съпоставянето им с данните от счетоводството на дружеството, наличните фактури за покупки и при вземане предвид на разходите за производството на пелети, в РД са изготвени таблици, отразяващи движението на стоковия поток през ревизирания период. В РД фигурира и реалното според органите на приходната администрация количество дървесина, получено от [фирма] без документи за всяка година от 2014 г. до края на 2017 г. От [фирма] са изискани разходните норми за производство на пелети по години, но такива данни не са представени. Поради този факт, при условията на чл. 122 от ДОПК, ревизиращият екип е приел за достоверни данните, декларирани от лицето - количества на вложения материал и на произведените пелети.

Ревизиращият екип е приел, че разходите за суровини за тон пелети са отразени в счетоводството на дружеството в пълния им размер /бензин, нафта, газ, масла, ел. енергия, разход за работна заплата/, с изключение на направените разходи за закупуването на дървен материал без документи.

За всяка една от ревизираните години са направени изчисления, като са взети предвид описаните по-горе обстоятелства, свързани с неотразени покупки на дървесина и продажби на пелети на частни лица без издаване на фискална касова бележка, средните цени на 1 куб. м. целулоза и 1 тон пелети. Така е определен размера на недекларираните приходи от продажби на пелети. Във връзка с изложеното и на

основание чл. 122, ал. 2 ДОПК, ревизиращият екип е определил данъчна основа за облагане, като декларираната данъчна основа от лицето е коригирана в посока увеличение на финансовия резултат, за всеки период с декларирана печалба, съответно в посока на намаляването на декларираната загуба, в годините на декларирана такава.

Освен събраните в хода на ревизията доказателства, по делото бяха изслушани заключения на съдебно-икономическа експертиза (единично и тройно), съдебно-техническа и съдебно-почеркова експертизи.

2. Анализ на събраните доказателства и правни изводи.

За да се проверят направените от органи на приходната администрация изводи е необходимо да се вземат предвид доводите на жалбоподателя и събраните в хода на съдебното производство доказателства.

2.1. По отношение на превозните билети.

По време на първото, проведено по делото открито заседание жалбоподателят, в писмена молба, оспори истинността на 14 броя билети за превоз на дървесина, издадени на А. А. С. с [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] с получател [фирма], досежно положените подписи за „получател“, т.е. оспорването е по отношение на тяхната автентичност.

Страните не спорят, че превозните билети са издадени от „Югозападно Държавно Предприятие“, [населено място] и от „Държавно Горско Стопанство“, [населено място], т.е. документите не се оспорват досежно тяхната вярност.

Във връзка с направеното изявление от пълномощника на ответника, че ще се ползва от тези документи, съдът откри производство по оспорване на същите и допусна изслушване на съдебно-почеркова експертиза, от неоспореното заключение, на която е видно (т I, л. 120), че изображенията на подписите за „Получател“ върху превозните билети не са положени Л. Т. – управител на [фирма].

Независимо от това обстоятелство, съдът намира, че оспорването не е доказано. Превозните билети не съдържат полета като „Управител“ или „Представляващ“, поради което не може да се направи извод, че точно управителят на [фирма] е следвало да ги подпише като „получил“. Видно е, че в някои от билетите като „получил“ се съдържат имена – О. С., С. Б. и Г. М.. Само в един от тях фигурира името Л. Т., но без подпис. За посочените лица има данни, че са работили за жалбоподателя.

Изложените обстоятелства не дават възможност на съда да приеме, че превозните билети доказват по категоричен начин, че [фирма] в действителност е получило количествата дървесина, описано в билетите.

Превозния билет се издава на основание чл. 211 от Закона за горите и удостоверява законното транспортиране на описаната в него дървесина от мястото на натоварване до посоченото място на доставка. Според чл. 213 от с.з. се забраняват се покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на дървесина, непридружена с превозен билет. В чл. 266 от ЗГ са предвидени административни наказания за съхранение и преработка на дървесина в нарушение на този закон, а преработката на дървесина без притежаването на разрешително

(позволителен билет), е въздигнато в престъпление, съгласно чл. 235 от НК, за което е предвидено наказание „лишаване от свобода“ до 6 години.

Безспорно е в случая, че нито в счетоводството, нито на територията на предприятието за производство на пелети в [населено място] са открити позволителните билети или копия от тях.

Според настоящият съдебен състав изглежда твърде нелогично при наличие на заплаха от налагане на сериозни административни и наказателни санкции едно лице, в продължение на четири години да съхранява и преработва дървесина в значителни количества, без да притежава документи за произхода ѝ.

От друга страна във връзка с позволителните билети, издадени на посочените лица, не са издадени каквито и да е други документи, като заявки, приемателно-предавателни протоколи, кореспонденция и т.н., чрез които може да се установи крайния получател на дървесината. Не е установено и наличието на фактури или документи, съставени от лицата, извършили превоза и доказващи плащане за тази услуга.

Както беше посочено по-горе билета за превоз на дървесина представлява документ, удостоверяващ единствено произхода ѝ.

Нито едно от лицата, на които са издадени превозните билети и дали обяснения по време на ревизионното производство не сочи, че е получавало плащане от [фирма] за доставената дървесина, което е в противоречие с направения от органите по приходите извод, че дружеството е купувало дървесина без документи.

В тази връзка съдът не може да приеме и изводите в РД и РА, базирани на обясненията на установени „физически лица – купувачи“ на пелети, че [фирма] е продавало на тези лица пелети, без да им издаде документ. От обясненията на лицата не става ясно кога точно, на каква цена и какви количества пелети са закупували те, както и с чий транспорт те са им били доставяни. Най-важното е, че не става ясно как тези евентуално извършени доставки са обвързани с жалбоподателя.

Анализът на изложеното мотивира съда да приеме, че изводите на органите по приходите за извършени доставки на пелети и укрити доходи от страна на [фирма] се основават на предположения и хипотези, което е в противоречие с установения в чл. 3 от ДОПК принцип на обективност, съгласно който административните актове по този кодекс се основават на действителните факти от значение за случая.

В подкрепа на това виждане са заключенията на СИЕ (единична и тройна). Експертите са описали коректно наличните счетоводни документи и аналитични ведомости, представени в хода на ревизията и на съдебното производство. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните писмени доказателства.

Настоящият съдебен състав намира, че заключенията следва да се кредитират като мотивирани, логични и компетентни.

Според мнението на вещите лица, производството на дървесина в [фирма] започва от 06.2014 г., със завеждането в счетоводството на дружеството на сч. с/ка 303 „Продукция“. При извършеното сравнение между фактурите, по

които е доставена дървесина през 2014 г., 2015 г. и 2016 г.. и записите в счетоводните регистри, се констатира пълно съответствие. За периода 01.06.2014 г. - 31.12.2016 г. аналитичността на сч. с/ка 302 „Материали“ е представена в картони, които съдържат информация за доставеното количество дървесина по всяка една от процесите фактури, за доставчиците, а също и за изписаното количество. При аналитичното завеждане материалите/стоките се отчитат по наименование, мярка за количество, количество, единична цена, стойност, а данните от аналитичната с/ка 302 „Материали“ се равняват стойностно на записа по синтетичната сметка, което равенство е задължително, съгласно ЗСч. При извършено сравнение между фактурите, по които е доставена дървесина през 2017 г., и записите в счетоводните регистри, се констатира пълно съответствие. Всички фактури, издадени от доставчиците, се проследяват в счетоводните регистри на с/ка 4011 „Доставчици“ и са осчетоводени по следния начин: Дебит сметка 302 Материали - с данъчната основа по всяка от фактурите Дебит сметка 4531 Начислен ДДС за покупките - с размера на данъка Кредит сметка 401 Доставчици - с общата сума по всяка от фактурите.

За 2017 г. в Хронологичния регистър на сметка 302 Материали е отчетено и количеството, което е записано във всяка фактура. След извършено сравнение между фактурите, по които е доставена дървесина през 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г., и данните от счетоводната отчетност, може да се направи заключение, че при [фирма] не са счетоводени други фактури за закупена дървесина, освен посочените. За всяка от годините 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. вещите лица са изчислили какво е количеството на продадените пелети, съответно за каква стойност по данни от фактурите за продажби, като приходът от продажби е отчетен по кредита на сч. с/ка 701 „Приходи от продажба на продукция“, което се проследява в оборотната ведомост и в главната книга.

Извършените от дружеството [фирма] продажби през ревизирувания период са систематизирани от вещите лица по години и са представени в Приложение № 3 към заключението, като вкл. е посочено и съответното фактурирано количество по всяка от издадените от жалбоподателя фактури за продажби, като не са установени продажби, за които не са издадени фактури.

Експертите не са установили изписани количества пелети, за които Жалбоподателя [фирма] да не е издал Фактури и да не е отчетел приходи, според констатираното от експертизата физическо движение на стоки и продадени количества.

Съдът след обсъждане на заключението намира, че макар експертизата да не дава пряк отговор на въпроса, дали откритите превозни билети са били свързани с доставки на дървесина в стопанисваното от жалбоподателя предприятие, съответно дали с тази дървесина са произведени пелети, които са продадени без да бъде издаден съответен документ, че липсата на драстични нарушения във воденето на счетоводната отчетност на жалбоподателя е индикатор за липса на недобросъвестност от негова страна, насочена към незаприходяване на активи и реализиране на скрити приходи. Вещите лица не са открили нито един документ или счетоводен запис, който може да бъде приет като доказателство в подкрепа на направените от

органите по приходите изводи.

2.2. По отношение на представените от Г. Б. справки.

Съдът не може да приеме, че представените на органите по приходите от посоченото лице справки, биха могли да обосноват безусловно заключение за укрита приходи от страна на [фирма].

Процесните справки са изготвени с помощта на програма Е. и са озаглавени „Справка готово производство и продажби“ за процесните данъчни периоди.

Съдът намира, че те представляват по-скоро частни документи, изготвени от лице, което е работило през ревизирия период за жалбоподателя. Независимо от факта, че част от справките са подписани и от Е. С., за която се твърди, че е била счетоводител на дружеството. Последната посочва единствено, че е проверила предоставените ѝ от Б. данни и се е подписала.

Верността на справките не може да бъде кредитирана, защото няма информация въз основа на какви първични документи (договори, заявки, фактури, приемателно-предавателни протоколи и т.н.) те са били съставени. Същите не са обвързани и с коментирания в предходната точка превозни билети. Не са необходими специални знания, за да се установи, че те не отговарят по никакъв начин на изискванията на закона за счетоводството и подзаконовите актове по прилагането му. Няма данни и за това, дали Б. и С. са разполагали с необходимата компетентност за водене на счетоводство, най-малкото, защото не е установено дали последната е била назначена по трудово правоотношение и на каква длъжност.

В хода на ревизията не е установено, освен чрез твърденията на самия Г. Б., дали същият е бил упълномощен или натоварен от управителя на дружеството да съставя тези справки. Същите безспорно не са подписани от представляващия [фирма] Л. Т..

Верността на справките е разколебана и от многото допълвания, преправяния и зачертавания на първоначално вписаните данни, направени в някои тях.

При положение, че са налице безспорни данни, съдържащи се в счетоводството на дружеството за количества закупена суровина и произведени пелети през ревизирия период, проверени от вещите лица, назначени от съда, не може да се приеме, че тези данни, биха могли да се опровергаят от саморъчно изготвени справки от лице, със съмнителни знания и спорни отношения с жалбоподателя.

Като допълнителен аргумент в подкрепа на съмненията за достоверността на справките е и обстоятелството, че посочените в тях количества на произведена продукция към 31-во число на съответния месец, не съвпадат началните количество продукция към 1-во число на следващия месец.

На последно място не е без значение и обстоятелството, че в случай, че справките отразяваха верни стопански операции, в тях би следвало да фигурират доставчици, от които са закупувани суровините и клиенти, на които впоследствие са били продавани произведените пелети. Данни в тази насока не са налични.

По изложените съображения съдът намира, че РА, в частта, в която е увеличен финансовия резултат за дружеството за всяка една от ревизирия години по ЗКПО следва да бъде отменен.

II. По Закона за данъка върху добавената стойност.

1. **Фактически установявания.**

Вземайки предвид направените изводи за укрита приходи от реализация на готова продукция от ревизираното лице през ревизирания период, органите по приходите са приели, че произведените пелети от закупената дървесина /без документ/ са продадени към 31.12. на съответната календарна година. Като доказателство за констатацията констатацията е и извършената оперативна проверка в обекта на дружеството на 01.10.2019 г., съвместно със служители на Р. и Икономическа полиция, при която е установено, че там са налични 5,25 тона пелети.

Ревизиращият екип е определил средните цени, на които е закупена дървесината за ревизирания период и средната цена, за която е продаван 1 тон пелети на база декларираните данни от ревизираното лице и изготвената справка от лицето за стокския поток през годините. Надценката е определена на база на продавани стоките, съгласно декларираните от дружеството в Годишната данъчна декларация, Годишния финансов отчет за дейността и счетоводно отразените данни. Както беше описано по-горе, така е определена средната цена, на която са продавани произведените пелети, продавани без документ през всяка една от ревизираните години.

Направен е извода, че към така определената по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК данъчна основа се прилага ставката за данък върху добавената стойност, установена в чл. 66, ал. 1 от ЗДДС в размер на 20%. Съгласно разпоредбите на чл. 86, ал. 2 от ЗДДС данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем. В чл. 25, ал. 2 от Закона се посочва, че данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. Във връзка с определяне на датата на възникване на данъчното събитие ревизиращият екип с оглед специфичните изисквания на чл. 122 от ДОПК са приели, че продукцията е реализирани през данъчен период, през който е произведена.

Данните за неотчетените от ревизираното дружество продажби на пелети и дължимият ДДС са обобщени в таблица в РД. За м. 12.2014 г. е начислен допълнително ДДС в размер на 31 689,01 лв., за м. 12.2015 г. – 27 571,81 лв. и за м. 09.2016 г. – 4 966,81 лв.

2. **Анализ на събраните доказателства и правни изводи.**

С оглед на изложените мотиви в т. I от настоящето решение, в която подробно е аргументиран достигнатия от съда извод за липса на данни за продажби на продукция (пелети) без документ през ревизирания период, съответно за липса на укрита доходи от [фирма], настоящият съдебен състав намира, че данъкът, върху тези продажби, определен на основание чл. 86 от ЗДДС е незаконосъобразно начислен, поради което РА и в тази му част следва да бъде отменен.

За пълнота съдът намира за основателен релевирания от жалбоподателя допълнителен довод за незаконосъобразно начисляване на ДДС. Процесните превозни билети съдържат дати, а справките на Г. Б. са месечни. Поради тази причина, ревизиращият екип е бил длъжен да определи и съобрази месечните

данъчни периоди по ЗДДС, през които се твърди, че е закупена дървесината без документи и да начисли ДДС, върху доходите от предполагаемите продажби на пелети отделно за всеки от съответните данъчни периоди, а не за произволно избрани такива. Това е така, защото според нормата на чл. 87, ал. 2 от ЗДДС, данъчният период е едномесечен за всички регистрирани лица и съвпада с календарния месец освен в случаите по глава осемнадесета.

III. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по извършени доставки от [фирма].

1. Фактически установявания.

Доставчикът е издал на жалбоподателя 5 фактури, с предмет доставка 289,60 куб.м. целулоза и технологична дървесина на обща стойност в размер на 14 035,20 лева, в т.ч. ДО - 11 696,00 лева, начислено ДДС - 2 339,20 лева.

От ревизираното лице са представени единствено копия на фактури, не са представени необходимите документи и писмени обяснения, свързани с доставките на дървесина.

В хода на ревизията, нито жалбоподателя, нито доставчика са представили счетоводни или други документи, свързани с процесните сделки.

Фактурите са отразени в дневниците за покупки и СД за съответните данъчни периоди на жалбоподателя.

Не са установени данни, [фирма] да е имало назначен персонал по трудово правоотношение за процесния период.

За да откажат право на приспадане на данъчен кредит, органите по приходите са приели, че за [фирма], не са налице предпоставки признаване такова право, поради липса на достатъчно данни за реалност на тези доставки. Правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури е отказано на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС. Анализът на събраните доказателства е мотивирал органите по приходите да направят заключение, че по издадените от доставчиците фактури към жалбоподателя не следва да бъде кредитирани като основание за упражняване на това право. Според ревизиращия екип не са налице реални доставки, а целта е била получателят да намали резултатите си за ефективно внасяне на ДДС и неправомерно ползва право на данъчен кредит.

Според изложеното в РА, дружеството-доставчик не е разполагало с кадрови и технически потенциал да извърши фактурираните доставки.

2. Правни изводи.

За да се провери правилността на направените от органите по приходите изводи е необходимо да се обсъди заключението на допуснатата СИЕ.

Експертът е описал коректно наличните първични счетоводни документи, представени в хода на ревизията. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси, поради което заключението следва да се кредитира като мотивирано, логично и компетентно и в тази му част.

На практика вещото лице не е могло да отговори на въпроса дали [фирма] е разполагало с необходимия технически и материален ресурс да извърши спорните доставки, защото освен представените в хода на ревизията документи, т.е. фактури други такива, имащи отношение към покупките не са били представени. Не е осъществена и връзка с представител на доставчика.

Изложеното не може да мотивира съда да направи извод в подкрепа на

изтъкнатите от оспорващия доводи. Този факт се основава изцяло от анализа на представените доказателства. По тези съображения е необходимо да се сподели извода на органа по приходите, че данъкът е начислен неправомерно, т.е. че не налице право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС.

Според действащия към момента на издаването на фактурите ЗДДС, наличието на доставка (данъчно събитие) е основополагаща предпоставка за възникване на правото на данъчен кредит. В закона действително няма легално определение на понятието "неправомерно начислен данък" по смисъла на чл. 70, ал. 5, но по аргумент от противното това ще е всяка една хипотеза, при която начисляването на данъка е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. И доколкото наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 8 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит.

Нормите на ДОПК не съдържат правила за разпределение на доказателствената тежест в процеса на съдебно обжалване на ревизионни актове, поради което намират приложение общите принципи на разпределение на доказателствената тежест. Разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, намираща приложение в случая по силата на преpraщачата разпоредба на § 2 от ДР на ДОПК, определя, че административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него и изпълнението на законовите изисквания за издаването му. Тази разпоредба е своеобразно проявление в административното право на общия принцип за разпределяне на тежестта на доказване, формулиран в чл. 154, ал. 1 от ГПК, според който всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за жалбоподателя - възникване на право на данъчен кредит по определена фактура. В тежест на задълженото лице е да докаже наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС.

При анализа на изложените по-горе фактически обстоятелства и доказателства, дава възможност на съда да направи изводи в следните насоки.

Независимо от издадените от доставчи фактури, настоящият съдебен състав не може да приеме, че той е притежавал материална, техническа и кадрова обезпеченост да ги осъществи в действителност.

Притежаването на фактура с отразен ДДС, без реално да е настъпило данъчното събитие, не може да обоснове право на приспадане на данъчен кредит за получателя ѝ. Като частен свидетелстващ документ, съдържащ

изгодни за издателя си факти, фактурите се ползват само с формална доказателствена сила, установяваща единствено количеството и вида на стоката, вида на услугата и датата на възникване на данъчното събитие - чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 10 ЗДДС. Затова и индивидуализирането на вещите или на услугите, за които получателят е придобил правото да се разпорежда фактически като собственик и на получените услуги следва да се извърши по друг начин, а не чрез посочването на вида им в данъчния документ (в този смисъл Решение № 12060/09.11.2016 г., постановено по адм. дело №13532/2015 г. на ВАС и др.).

Без да са необходими специални знания, може да се приеме, че доставката на дървесина в значителни количества изисква материално осигуряване, логистика, опит и назначен персонал. Също не са необходими специални знания, за да се направи извода, че доставката на тези стоки изисква използването на транспортни средства, за доставка до предприятието на жалбоподателя, където се твърди, че тя е била преработена.

Както беше посочено по-горе добива, транспортирането, съхранението и преработката на дървесина е специфична дейност, регулирана от Закона за горите. За да твърди, че е получил такава дървесина, жалбоподателят е било необходимо да притежава, освен фактура, най-малкото превозен билет за същата, удостоверяващ законния ѝ добив.

Отделно от това, в случая няма данни, кое лице и кога е направило заявка за доставка на дървесина, осъществена ли е тази доставка на основание на договор, с оглед на факта, че сделките не са били еднократни, а периодични, къде и кога и била натоварена дървесината, къде е била разтоварена и подписвани ли да били протоколи за приемането ѝ от [фирма], кой е бил превозача и как са били извършвани разплащанията.

В разглеждания случай оспорващият не е ангажирал достатъчно доказателства, които да обосновават извода, че правото на признаване на данъчен кредит по процесните фактури е отказано неправомерно. Касае се за доставки на стоки, чието извършване от лицето, посочено като доставчик, следва да се докаже, тъй като същите се отличават с определена специфика. Нито в хода на административното производство, нито при извършената от вещото лице проверка са ангажирани достатъчно категорични доказателства, за това, че [фирма] е притежавало достатъчен технически, технологичен и кадрови потенциал да извърши процесните доставки на дървесина и целулоза. Не следва да се игнорира и констатацията на вещото лице, че не е установено да са издавани фактури за доставка на дървесина на други фирми в периодите на процесните доставки. Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи богатата практика на ВАС, свързана с аналогични дела. При болшинството от казусите ВАС приема, че не е достатъчно да е налице коректно осчетоводяване на фактурите от доставчиците по веригата, но и следва да има категорични доказателства за реалното извършване на услугите именно от тези лица.

В случая са налице всички предпоставки, даващи възможност да се приеме, че се касае за данъчна измама, което е абсолютно основание за отказ от право на признаване на данъчен кредит и според най-новата практика на СЕС, обективирана в решение от 21.06.2012 г. по свързани дела С-80/2011 г. и

С-142/2011 г., в което съдът е тълкувал разпоредбата на чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО.

Предвид на гореизложените съображения съдът намира, че оспореният акт в тази му част е законосъобразен, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

IV. По отношение на начисляването на ДДС за непризнати вътреобщностни доставки (ВОД).

1. Фактически установявания.

В РД е посочено, че за данъчния период м. 10.2014 г. в дневниците за продажби на [фирма] е отразена фактура № [ЕГН]/08.10.2014 г. с получател Т. KONSTANTINOS С., EL114231443 с данъчна основа 5 873,36 лв. и ДДС 0,00 лв. и предмет на доставката „пелети“. При извършената проверка на представените оригинали на документи е констатирано, че фактура № 00000010002/08.10.2014 г. е с получател М. G. IOD, EL044829172. Същият е и получател, съгласно представената международна товарителница с превозвач [фирма]. На международната товарителница няма подпис и печат на получателя, както и място и дата на получаването. Не е представен друг документ, удостоверяващ получаването на стоките. При извършена насрещна проверка на превозвача, управителят на дружеството заявява, че няма информация относно трите имена на представителя на [фирма], няма информация за адрес на товарене, за вида на стоките и получателя на стоките, няма фактура за извършен транспорт, нямат документ, удостоверяващ предаването и получаването на стоките. Посочил е, че в дружеството не се съхранява подписан и подпечатан от получателя на стоките екземпляр от международна товарителница (CMR) и не може да даде обяснение как в полетата, касаещи превозвача са положени печат на дружеството и данни за МПС и ремарке.

На второ място е установено, че в дневника за продажби за м. 11.2015 г. са отразени фактура № 00000010015/14.11.2015 г. с данъчна основа 940,02 лв. и № 00000010016/14.11.2015 г. данъчна основа 961,02 лв. с получател LACATOSO P. PETROS, EL063285747. Предмет на доставките са „пелети“.

За доказване на тези доставки, според направените в РД констатации също не са представени документи, които съгласно чл. 45 от Правилника за прилагане на закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС) да доказват реалното осъществяване на ВОД, тези доставки следва да се третират като такива с място на изпълнение на територията на страната и върху данъчната основа следва да се начисли ДДС със ставка 20%, съгласно разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, поради което и на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2, във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗДДС е начислен ДДС в общ размер на 381,21 лв. по непризнати ВОД по посочените по-горе фактури.

2. Анализ на събраните доказателства и правни изводи.

За да се провери законосъобразността на направените от органите по приходите изводи, следва да се обсъди заключението на СИЕ. Направените и трите вещи лица разсъждения са последователни, задълбочени и компетентни. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси, като по време на проведените по делото открити заседания вещото лице Г. даде допълнително тълкуване на въпроси, които са от значение за спора.

Заклучението (единично и тройно) следва да бъде кредитирано като мотивирано, логично и съответстващо на събраните доказателства.

Общият извод и на трите вещи лица е, че и трите описани по-горе фактури, издадени към гръцки дружества от жалбоподателя са отразени в дневника за продажби за и са описани във VIES декларацията към Справка-декларация за ДДС. Не са представени необходимите документи, свързани с тях, съгласно чл. 45 от ППЗДДС. По отношение на фактура № 00000010002/08.10.2014 г. с получател M. G. IOD EL044829172 е представена международна товарителница - CMR с превозвач [фирма], на който документ не са поставени: подпис и печат на получателя, място и дата на получаване на стоките. Не е представен документ за потвърждение получаването на стоките.

Според дадените от вещото лице Г. допълнителни пояснения, същият е изискал от жалбоподателя да му изпрати сканирани копия в цветен вариант на товарителниците CMR, защото при този тип международен транспорт е от значение цветът на документа. Попълването на международната товарителница е регламентирано в Конвенция CMR и там точно е упоменато на кой етап от транспорта, кои реквизити се попълват. Едната /червената/ остава винаги при товародателя и в случая не е попълнена на 100%. Основен елемент за доказването на извършен транспорт е дали страните са попълнили документа в момента на натоварването и разтоварването, удостоверявайки тези обстоятелства, чрез подписи и печати.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с релевираните от жалбоподателя доводи, че за спорните вътреобщностни доставки са представени безспорни документи, съгласно чл. 45, т. 2, б. „б” от ППЗДДС документи, удостоверяващи тяхното извършване. По силата на тази норма за доказване на вътреобщностна доставка на стоки доставчикът следва да разполага с документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, а именно транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика. В разглеждания казус се твърди, че транспортът е осъществен за от трето лице [фирма]. Липсата на каквито и да е документи, свързани с осъществения транспорт, не дават възможност за извеждане на извод за осъществен наистина транспорт на процесните стоки до Гърция, респективно за извършени ВОД.

Съдът не може да приеме, че има безспорни доказателства, че процесните стоки наистина са напуснали територията на страната и са преминали в собственост на лице, регистрирано за целите на ДДС на територията на друга държава-членка.

Според съдебната практика на СЕС, при липсата на конкретна разпоредба в Директива 2006/112/ЕО относно доказателствата, които трябва да предоставят данъчнозадължените лица, за да бъдат освободени от ДДС в случаите на ВОД, в правомощията на държавите членки, съгласно чл.131 от Директива 2006/112/ЕО е да определят условията, при които се освобождават ВОД от облагане с ДДС (т. 36 от решение на Съда от 6 септември 2012 г. по дело C-273/11).

Разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС изисква, за да се признае характер на ВОД на една доставка да са налице кумулативните предпоставки, а именно да има възмездна доставка на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. Ако е налице такава доставка по силата на чл. 53, ал. 1 от ЗДДС тя е облагаема доставка със ставка 0%. Удостоверяването на осъществяването на такава доставка се доказва с изброените в чл. 45, т. 1 и т. 2 от ППЗДДС документи. От тълкуването на цитираната правна уредба следва, че отказ на правото на освобождаване от облагане с ДДС при ВОД е допустимо при наличието на следните предпоставки - когато доставчикът не е изпълнил предвидените от закона задължения в областта на доказването или когато е бил недобросъвестен, т. е. е знаел или е трябвало да знае, че осъществяваната от него операция е част от извършвана от приобретателя измама. В този смисъл е и Решението на СЕС по дело С -273/11. За да се приеме, че твърдените ВОД наистина са осъществени, при наличие на съмнение за това, в тежест на жалбоподателя е да ангажира допълнителни документи, каквито не са представени. По делото няма ангажирани доказателства да осъществен транспорт на процесните стоки.

Настоящият съдебен състав намира, след запознаване с изискванията на Конвенцията за международен превоз, че за признаването на реалността на трансграничния транспорт, е необходимо да се предоставят или в оригинал или цветни копия съответните CMR. Жалбоподателят трябва да притежава в оригинал първи лист от CMR от целия кочан (7 страници) за извършените доставки извън България. Л. трябва да е с подпис и печат в клетки 22 и 23. По делото не е приложен договор за превоз, от който да става ясно, как ще бъде извършено плащането и за сметка на кого. Ако задължението за плащане е за сметка на изпращача, се изисква връщане на втори лист от CMR, които трябва да съдържа подпис и печат и в клетка 24. Приложените CMR представляват копия и на тях евентуално има сканирани (черно-бели) печати, които не се съдържат в оригиналните документ.

По изложените съображения съдът намира, че за осъществяването на твърдените ВОД не са представени доказателства, според изискванията на чл. 45 от ППЗДДС.

На последно място за пълнота следва да се отбележи, че оспореният РА е издаден от компетентни органи. Видно от неоспореното заключение на изслушаната съдебно-техническа експертиза, органите по приходите издали ЗВР, РД и РА са притежавали валиден квалифициран електронен подпис в съответните периоди, когато са били съставяни документите.

Предвид на изложеното е необходимо да се приеме, че оспорения РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, но при частично несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва в една част да се отмени, а в друга жалбата да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото на жалбоподателя и на ответника разноси се

дължат разноски, съразмерно на уважената и отхвърлена част от жалбата. Такива са поискани своевременно от страните и следва да бъдат присъдени, като тези в полза на ответника следва да се определят по реда чл. 161, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдът не намира за основателно възражението на пълномощника на ответника за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение в размер на 4620 лв. Същото е малко над законовия минимум от 3819 лв., определен съгласно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредбата. По делото бяха събирани доказателства в продължение на почти две години, изслушани са четири експертни заключения, по време на всяко от заседанията жалбоподателят е бил представяван от пълномощник, а адвокат П. е представила подробни писмени бележки.

Водим от горното и на основание чл. 194, ал. 3 от ГПК и чл. 160, ал. 1, пр. 2 и пр. 4 от ДОПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 Ревизионен акт (РА) Р-22220219002234-091-001/26.02.2020 г., потвърден с решение № 827/24.04.2020 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика”, при ЦУ на НАП, в частта, в която за жалбоподателя са установени задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане за 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. в общ размер на 29 510,28 лв. и лихва в размер на 7 692,64 лв. и в частта, в която за данъчните периоди м. 12.2014 г., м.12.2015 г. и м.09.2016 г. са установени задължения за ДДС в размер на 64 227,64 лв. и лихви за забава в размер на 21 688,27 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 срещу Ревизионен акт (РА) Р-22220219002234-091-001/26.02.2020 г., потвърден с решение № 827/24.04.2020 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика”, при ЦУ на НАП, в останалата оспорена част.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място] да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК сумата от 11 915 (единадесет хиляди деветстотин и петнадесет) лева, представляваща адвокатско възнаграждение и направените по делото разноски, съразмерно на уважената част от жалбата.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място], на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим, на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, сумата от 622 (шестстотин двадесет и два) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от жалбата.

ПРИЗНАВА ЗА НЕДОКАЗАНО оспорването на истинността на документи, посочени подробно в молба на жалбоподателя от 16.09.2020 г.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.